

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovem.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 16. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

1 dinar = 1 krona!

Za 100 jugoslovanskih kron se dobi že 210 do 220 avstrijskih.

Avstrija pred katastrofo.

Avstrijsko časopisje in občinstvo zanima danes zlasti gospodarsko stanje države, ki je obupno in o katerem priznava tudi vlada, da ne ve, če ga bo mogla urediti. Zadnji čas je kurz avstrijske krone nevzdržema padal in je danes vreden 2-9 švicarskega centima. Nasprotno pa rastejo cene vsem potrebščinam; tako je moral Dunaj včeraj podražiti hleb slabega kruha, ki je stal dne 4. januarja še 2.40 K, na 5.25 K in ceno moke za kuho, ki je stala doslej 3 K na 10 — 11 K; razentega namerava mesto iznova povišati voznino cestne železnice na dve kroni. Razumno je, da to dnevno draženje ni le usodnega gospodarskega pomena, marveč, da utegne imeti tudi politične posledice. — Avstrija resno dvomi, ali je sposobna živeti kot samostojna država. Da si preskrbi kredita, živeža in premoga, je pripravljena, zastaviti Holandcem svoj tobačni monopol, od katerega je imela država največ dohodkov, ameriški družbi svoje vodne moči, dalje svojo dragoceno zbirko nekdanjih cesar. gobelinov in svoje umetnine. Länderbank je prišla v roke francoskega kapitala in je prestavila svoj sedež v Pariz, kar je nadaljnji korak v popolno gospodarsko odvisnost od antante. — Avstrijski finančniki ne vedo izhoda iz stanja, ki vodi v katastrofo. Zastavljanje državnega premoženja in državnih virov mora polom le pospešiti, nikakor pa ga ne more preprečiti. Tiskanje novih bankovcev, ki je bilo doslej edino sredstvo za kritje ogromnih deficitov državnega gospodarstva, je seveda kurz avstrijske krone pritisnalo le navzdol. Kot edini pomoček se smatra oddaja premoženja.

Celovška gospoda se še vedno ni poboljšala.

Ker trpi revno prebivalstvo in delavstvo v Celovcu pomanjkanje v vseh ozirih, posebno pa glede kuriva, je odposlalo troje mož, iskat pomoči po Štajerskem. Premogokopni delavci v Fohnsdorfu so radevolje priskočili

na pomoč ter so v svrhu dobave premoga žrtvovali en praznik delu, da s tem odpomorejo svojim koroškim sotrpinom. Iz tega dela se je dobilo 65 ton premoga za celovške revne ljudi. Delavci v Fohnsdorfu pa so dobili v zamenjavo meso, v kolikor so ga sestradani Celovčani zamogli odstopiti, samo da bi si zamogli ob praznikih nekoliko zakuriti. A, prišlo je drugače. Na revne ljudi so celovški Vsenemci razdelili komaj 15 ton, ostalih 50 ton premoga pa je šlo v različne urade in pisarne. Ubogo ljudstvo je bilo ozlovoljeno ter je zaropotalo v občinskem zastopu in neki občinski odbornik je predlagal, da naj množica pred vlado protestira. Vsemogočni župan in birokrat Wetzlar pa jih je pomiril, češ, da „z ozirom na časovne razmere“ sedaj za to ni prilika. Kaj je pri tem imel pred očmi, si pač lahko predstavljamo: bližina jugoslovanske državne meje, plebiscit, zasedba in drugo! Uspeh pa je bil, da je ubogo ljudstvo ob premog in povrh še lačno! Ali je potem čudno, da si želijo ubogi Celovčani, da bi prišli pod Jugoslavijo?

Drava — meja?

Naši nemčurji strašijo, da bo Drava na vsak način državna meja, če bi Nemci tudi propadli v coni A. Da bodo propadli, to sami vemo, smo že izračunali; da bo pa Drava meja, to je debela nemška laž, ki ji sami ne verjamejo. Za njihovo agitacijo je pa dobra, ker dobro vedo, da se pameten človek zanjo še ne zmeni ne, njihovi trapi bi jim pa verjeli tudi, če bi jim rekli, da bo avstrijska državna meja reka Jordan v Palestini. Sedaj si pa pogledjmo, kako je z mejo po Dravi! Po mirovni pogodbi je ozemlje, ki ga je zahtevala Jugoslavija zase, razdeljeno na dve coni. Meja med obema conama je znana. Jedno imajo zasedeno Nemci (samo z žandarmerijo), drugo pa mi Jugoslovani. V cono A spada torej tudi velikovski okraj nad Dravo in deli celovškega in beljaškega okraja med Dravo in Vrbskim jezerom. Nato pa pravi pogodba: „Das Abstimmungsergebnis wird durch Stimmenmehrheit in einer jeden Zone als

Ganzes genommen bestimmt. Vsako cona je celota zase, ki se ne more in ne sme deliti. Naše nasprotnike pa opozarjamo še na sledečo točko pariške mirovne pogodbe, ki se glasi: Die erste Zone (cona A) wird von den Truppen des serbisch-kroatisch-slovenischen Staates besetzt und nach den allgemeinen Bestimmungen der Gesetzgebung dieses Staates verwaltet.“ Menda je to jasno dovolj! V coni A veljajo jugoslovanske postave, torej tudi jugoslovanski kazenski zakonik (Strafgesetzbuch); jugoslovansko vojaštvo je tukaj po naročilu pariške konference. Nihče nima pravice šuntati ga k izdajalstvu, kakor to delajo nemčurji po svojih letakih. Naj si ne mislijo, da bodo to delali ne-kaznovano!

Dobro poznamo te hujskače in razne podkupljene duše, ki razširjajo avstrijske letake. Nekateri izmed teh lumpov so že pod ključem, drugi pa pridejo na vrsto!

Gospodarske novice.

Izvoz blaga v inozemstvo.

Izvažati se smejo v druge države v neomejeni količini in brez plačila izvozne carine nastopni predmeti, ki jih pridelujejo po deželi: zelenjava, gobe, sveže in suhe, paprika zmleta, česen, čebul, sadje brez razlike, marmelada iz sadja, zdravilne rastline, apno, kovani žreblji in svinec.

Vrednost naše krone raste.

Na dunajski borzi plačujejo za 100 jugoslovanskih kron že 210 do 220 avstrijskih. — Vsak otrok ve, da je borza najboljši barometer za gospodarske in politične razmere kake države. Je še kje kak tepec, ki bo verjel avstrijskim lažnivcem??

1 krona = 1 dinar.

Zadnje tedne se je veliko pisalo in govorilo o rešitvi naše valute. Avstrijski podrepniki so strašili naše ljudstvo, da bo treba plačati za 1 dinar 4 krone. Iz Belgrada pa poročajo, da je ministrski svet sklenil, da se bo krona zamenjavala „al pari“, to se pravi, da bo vsakdo dobil pri za-

menjavi toliko dinarjev, kolikor bo prinesel kron. — Korošci, sedaj zopet vidite, kako vas farbajo avstrijski agitatorji!

Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Anglijo.

Angleška vlada je poslala v Belgrad svoje zastopnike, da sklenejo z našo državo trgovsko pogodbo. Od slej bodo mogli naši trgovci plačevati blago, ki ga bodo dobivali iz Anglije, v dinarjih in jirntorej ne bo treba več iskati angleškega denarja.

Jugoslovanska elektriška družba.

Osnovala se bo jugoslovanska elektriška družba, ki bo prevzela znamenito električno centralo v Fali (ob Dravi). Akcijski kapital nove družbe bo znašal 60 milijonov kron.

Vlaki vozijo zopet tudi ob nedeljah.

Od nedelje, 11. t. m., dalje vozijo na naših železnicah vlaki tudi ob nedeljah.

Dopisi.

Žel. Kapla. Da se bomo poznali med seboj, naj vsak Slovenec nosi na suknji ali na klobuku slovensko trobojnico. Vsak naj stori v tem svojo malo dolžnost in naj opozori soseda. (Op. uredn. Velja za celo Koroško. Pogumno in ponosno naprej, zmaga je naša!)

Žvabek. Na Štefanovo so priredili pri nas tri igre. Prva „Večna mladost in večna lepota“ se je sedaj igrala ravno tako dovršeno kot prvič. Drugo igra, „Snegulčica“, so igrali malčki naše ljudske šole tako lepo, da so očarali vse gledalce, ki jih je bila polna velika dvorana. Zadnjo igro, „Strahove“, so igrala tri domača dekleta. Reči moramo, da smo videli tudi pri tej igri dovršene igralke. Vseskozi tako gladko in naravno se malokje igra kot tukaj. Za vse to pa ima največje zasluge naša gospa učiteljica, ki skrbi, da vse prireditve uspevajo tako dobro. Globoko smo ji hvaležni za ves njen trud, ki ga je imela posebno še z našimi otroki.

Čisti dobiček se uporabi za izpopolnitev šolske knjižnice. Požrtvovalni g. učiteljici želimo mnogo sreče z našo mladino tudi v novem letu!

Žvabek. Šolarji v Žvabeku so priredili pod požrtvovalnim vodstvom svoje učiteljice na Štefanovo igro „Snegulčica“. Igrali so: Fele Micka, Žvančarjeva Nežika, Radoha Micka, Lindi Katrica in Albina, Pistotnik Micka, Štefanova Micka, Jugova Justa in Krištanova Micka. To lepo otroško igrice so vsi prav dobro igrali. Kako so škrtali skrbeli za svojo Snegulčico! V sredi gozda je Snegulčica zapela „Lepa naša domovina“. Ni čuda, da tako pridne Snegulčice Gašpar ni maral umoriti.

Velikovec. Pred približno 50. leti so gradili železnico Maribor—Sinča vas—Celovec. Tedanji velikovski „mestni očetje“ so bili, kakor nam pripoveduje zgodovina, odločno proti temu, da bi

železnica vozila nimo Velikovca, ker so se bali, da bi potem ne imeli vožnje in dobička. Danes pa potomci preklinjajo one, ki so bili tako „pametni“, da so zamudili lepo priložnost. Tem „pametnim“ se mi zdijo jednaki tisti Slovenci, ki ne znajo ceniti sedanjega trenutka, ter rajši poslušajo nekatere podkupljene duše, ki gledajo samo na svoj lastni dobiček in jih vabijo v Nemško Avstrijo. Če bi mi danes glasovali za Nemško Avstrijo, po 50. letih bi se kesali in naši potomci bi nas preklinjali, kakor preklinjajo danes vsi Velikovčani svoje prednike, ki so pustili speljati železnico čez Sinčo vas.

Št. Lipš pri Žoneku. Dragi „Korošec“! No, kaj pa Ti kaj misliš o nas Šentlipšanih? Zdi se Ti menda, da spimo! Pa se motiš! Prav pošteno smo se začeli gibati, dekleta in fantje! Pokazati hočemo, da nismo taki zaspanci, za kakršne nas menda imajo po drugih farah, ker se ni doslej nič slišalo o nas.

Na Štefanovo so priredili tukajšnji šolski otroci v šolski dvorani lepo igro s petjem in z deklamacijami. Prisrčna hvala gosp. učiteljici Vreček, ki je imela zelo veliko truda z otroki, da je igra tako lepo uspela.

Ker se je ta igra tako dobro obnesla, smo tudi dekleta in fantje dobili korajžo. Sklenili smo, da uprizorimo 11. t. m. dve lepi igri in da bo obenem ljudski shod.

(Potoma priobčujemo ta dopis šele danes. Prosimo kratkega poročila o igrah in shodu. Ured.)

Škocijan. Novo leto smo prav dobro začeli. G. Miha Kačnik, p. d. Jager, je pripravil s pomočjo svojega prijatelja Simona Mohor, Halepa veliko dvorano, katero prepušča narodnim prireditvam. Hvala tema rodoljuboma! Na Novega leta dan popoldne se je pričela lepa slavnost. Dvorana je bila natlačena. Oživel se je „Bralno društvo“ in izvolil nov odbor. Lepe govore sta imela gg. župnik Poljanec in nadpoštar Ravnikar. Prvi se je spominjal padlega g. Vunčka, ustanovitelja „Bralnega društva“. Zadolneli so zbori pevskega društva, nakar sta gdč. Petelinova in Erjavčeva lepo deklamovali. Ob šestih se je pričela lepa Jurčičeva igra „Domen“. Igralci so pokazali, da so zmožni uprizorjati tudi težke igre. Upamo, da se igra kmalu ponovi.

Vobre. Ko so pri nas nabili oklic, naj se zglasijo sposobni fantje za orožniško in finančno službo, se je mnogo študiral, ali se bo kdo pri nas zglasil ali ne. Eden, ki je še zmiraj zaljubljen v Avstrijo, je rekel, da „kroto“ zelo težko spraviš na led. Malo smešno, kaj ne, če pomislimo, da vobrski nemčurji verjamejo vsakemu iz Avstrije donešenemu letaku ali časniku bolj ko evangeliju. Želeli bi jim, da bi morali ostati vsaj za eno leto na ledu, kamor jih vabijo nemški agitatorji, da bi mi videli, koliko je tistih „krot“, ki ne gredo na led.

Bistrica v Rožu. Na našo občino je prišlo iz Celovca vprašanje, kako se je obnašal doma Janez Feinig (Wutti) v Svečah. Menda je v Avstriji pod ključem. Gratuliramo! Vsak lump pride enkrat v roke pravici. Samo da nam ga po „šubu“ ne pošljejo!

Mali Šent Vid. „Bauernzeitung“ piše: „Dreißig Gansdorfer sein ma und alle deutsch“. Ko pa je pisal „Korošec“ podlistek, „Kje sta Gosinja vas in Mali Šent Vid“, pa je znalo vseh 33 Nemcev slovensko brati — nobeden ni hotel biti Nemec ali nemčur, ker se je tam reklo, da imajo ti ljudje dolge roke in krive noge.

Da je bila v podlistku resnica, priča „Bauernzeitung“. Piše, da so hoteli naši vojaki vzeti posestnici Švajger 7 kg masti in da so ji grozili z bajoneti, tako da je od strahu porodila mrtva dvojčka. Nič jim ni svetega: ne mati, nedolžni otrok, ne smrt, vse blatijo. Imenovana vdova je sama izjavila, da je vse, kar je napisanega v „Bauernzeitung“ zlagano. Resnica je, da ji je mož in dvoje otrok umrlo na griži in da so ji dali Slovenci ubožno karto, da se lahko preživi. Delavska aprovizacija deluje redno. Vsako soboto je redna izdaja živil. Vsak delavec dobi po znižanih cenah, kar je pa le mogoče, ker delajo pri izdaji živil vsi zastonj in ker prevažajo živež iz Velikovca napol zastonj vojaštvo. Gotovim ljudem ne gre v glavo, da je sedaj Slovenec tudi človek in da se mu pomaga. Vsi tisti, ki najbolj zmerjajo Slovence, bi radi imeli ubožne karte.

Hodiše. (Ljudem, ki še silijo v Avstrijo.) Preteklo nedeljo me je zanesta pot na demarkacijsko črto tik pred Celovcem. Slišal sem dosti zanimivega. Tudi to le zgodbo: Sin: „Ata, povejte H- vi Miceju, naj pride k P. šivat, pa „repice“ naj prinese s seboj, ker nimajo nič jesti“. Seveda, v Celovcu imajo vsega dovolj, če jim kdo hoče verjeti, sami tako ne verjamejo tega, kar govore. Za časa kolkovanja denarja sem srečal v poštini slovenski družbi nemčurja, ki je kričal na ves glas, da bo takoj zamenjal jugoslovanski denar za avstrijskega. Prijel sem ga za besedo, in ker ga je bilo sram jo snesti, mi je tudi obljubil. Ko sem ga pa zvečer obiskal, da mu zamenjam denar, mi je rekel, da ni tako neumen, da bi delal izgubo. Ta tudi sam sebi ni verjel, samo druge je hotel farbati.

Št. Vid v Podjuni. Naša fara je imela vedno dobro prebivalstvo in ga ima tudi sedaj, pa kljub temu ne manjka izjem. Ko so bili majnika Nemci tukaj, je rekel eden izmed njih, ki tudi „kiho“ od znotraj dobro pozna: „Sedaj nam pa ni treba več gospodov, se bomo že sami regirali“. Njegov prijatelj se je pa pri preluštnem popivanju v gostilni veselil, da mora s svojimi „prijatelji“ še 12 družin oropati. Da takšni elementi naših žendarmov niso posebno veseli, razumemo; ne razumemo pa tistih štirih posestnikov, ki hočejo z delaboječimi potepuhi vred doživeti še enkrat majnik in njegove posledice. Vemo, da pridejo pomalem vsi k pravemu spoznanju, nekateri pa morebiti le malo prepozno — v svojo lastno škodo in ne v našo! Ali razumete?

Kapla ob Dravi. Prišel je, ne da bi bil čakal 15., dolgo pričakovani, vsem Koroščem dobro znani Tonček Ogris iz Kaple. Bog zna, kako se počuti pod slobodnim jugoslovanskim solncem in pod varstvom jugoslovanskih častnikov v Kapli. Gotovo misli, da smo pozabili,

kaj je obljubil gospodu dekanu, postaje-načelniku in županu iz Svetne vasi. Je li preskrbel vislice za omenjene? Upamo, da mu bode bolje teknila jugoslovanska pogača kakor pa nemškoavstrijski kruhek. Radovedni smo, kdaj pride še drugi „prijatelj“ slovenskih Korošcev, dobro znani stotnik Krasnik, saj je bil vendar Tonček njegov adjutant in pomočnik.

Gotovo ni samo dobra pogača vzrok, da nas je obiskal, znabiti so ga privedli še drugo nameni: dobro bi bilo, da se pristojne oblasti nekoliko pobrigajo za njegove namene, ki so vse prej kakor prijazni jugoslovanskemu mišljenju na Koroškem.

Dnevne novice.

Velikovec. Za slovenske dijake v Velikovecu in Kranju so darovali: občinski odbori: Škocijan 300 K, Galicija 100 K, Rikarja vas 100 K, Kotlje 50 K, Vobre 100 K, Bistrica pri Pliberku 500 K, Tolsti vrh 50 K; hranilnice: Sinča vas 100 K, Krčanje 56 K, St. Jakob v Rožu 300 K.

Za „Dijaški dom“ v Velikovecu so darovali ga Hel. Kraut 100 K, g. prof. Hribar 40 K, Marjeta Grubelnik 10 K, g. Gregor Einspieler 20 K, ga. Ana Plešivčnik 20 K, Nežka Ročnik 10 K, Marija Vajncerl 10 K, Jožefa Matija 3 K, Leopoldina Satler 2 K, g. Dr. Rožman 20 K, g. župnik Serajnik 36 K, g. Smodej 250 K, g. župnik Vintar 50 K, Iv. Turk 20 K, ga. I. Hafner 40 K, gdčna. F. Pišek 20 K, gdčna. Kat. Milač 20 K, gdčna. H. Setina 10 K, g. nadučitelj F. Ratej 20 K, g. župnik Dolinar 20 K, g. župnik Dobrovč 20 K, g. Jožef Rožej 14 K, g. Anton Gril 53 kg zelja, Juri Kumer 30 kg zelja in 1 l olja, Ana Grašer 85 kg zelja, Marija Karpf 50 kg krompirja, Kancijan Zec 1 kg masla, župni urad Žitara vas 10 kg fižola in 1 kg kaše. Vočigied silne potrebe, prosimo iskreno še nadaljnjih darov.

Iz Kranja. Koroškim dijakom so poslali denarno podporo: Dr. I. Arneje, Žrelec 1000 K (za odbor koroških beguncev); neimenovana nabrala 170 K, Jožef Vajncerl, Pliberk, nabral 160 K; Štefan Breznik, Narodni dom, Pliberk, nabral 150 K; žel. uradnik Mikl, Podgorje, nabral 144 K; žel. uradnik Müller, Področica, nabral 86 K; po 30 K so darovali: Kandut, Borovlje; po 20 K; Oblak, kaplan, Božič, Sv. Jakob, Saler, Loga vas, Vogrinec, župnik, dr. Mörtl, župnik; po 10 K; Antonič, Reka, Wölfl, provizor, Schleicher, Loga vas. Vsem dobrotnikom prirčna hvala! Koroški rodoljubi, priporočamo Vam koroške dijake v podporo! Z združenimi močmi moramo skrbeti za vzgojo narodno zavednega dijaštva.

Smrt. Dne 27. decembra je po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti umrl v Zakamnu pri Vetrinju izdelovatelj orgelj, hišni posestnik Janez Kuhar. Bil je član krajevnega odbora N. S. in občinskega sosveta. Kot orglarski mojster je bil znan daleč preko koroških mej. Kako je bil spoštovan, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo občinstva.

Naj mu bo lahka domača zemlja!

Darilo. G. Simon Feldbauer, grajščak v Libeličah, je daroval znatne vsote za narodne namene na Koroškem. S tem je dokazal, da je zaveden Jugoslovan, ki hoče vse storiti, da bo naša zmaga pri plebiscitu tem častnejša.

Pamet ga je srečala. Šumjak, bivši občinski tajnik v Vobrah, je bil obsojen, ker je širil letake, ki hujskajo zoper Jugoslavijo. Zdaj se je pa zaklel, da ne bo nikdar več širil takih letakov in listov. Jezi ga namreč, da so drugi za to izdajalsko delo dobro plačani, medtem ko bo on zaprt.

Suha. Grad Suha je postavila naša vlada pod državno nadzorstvo. Za nadzornika je imenovan učitelj in dosedajni sekvester g. Karol Doberšek. Vse tozadevne prošnje je vlagati na nadzorništvo grada Suha pri Labodu.

Loče. Na posestvu Witgenstein bi se mogla naseliti ena (tudi dve) družina, ako ji deželna vlada odkaže primerno zemljišče.

Politične novice.

Nikita umira.

Bivšega črnogorskega kralja je zadela kap. Listi pišejo, da ne bo več ozdravil. — Kakor znano, ga je laška vlada hotela spraviti zopet na črnogorski prestol, a se je premislila, ker ni hotela riskirati, da bi prišlo zaradi Nikite do vojne med nami in Lahy.

Meščanska vojna na Bolgarskem.

Na Bolgarskem je v nekaterih krajih izbruhnila meščanska vojna. V večjih mestih ropa ljudstvo po trgovinah. Vojaštvo in policija sta brez vsake moči.

Italijanski vojni minister odstopi.

Iz Rima poročajo, da bo italijanski vojni minister odstopil. Nekateri laški listi pa poročajo, da odstopi kar pet laških ministrov.

Meja med Italijo in Jugoslavijo.

Iz Pariza poročajo, da se bo Italija vdala. Med našo državo in Italijo bo torej obveljala meja, ki jo je zahteval Wilson. Kaj bo z Reko, se še ne ve; skoraj gotovo pa je, da bo naša.

Iz ženske organizacije.

Zahvala. „Zveza ženskih društev na Koroškem“ je naprosila dijaštvo na Stajerskem, da ji pomaga pri nabiranju prispevkov za prireditve božičnice ubožni koroški šolski mladini. Naše zavedno dijaštvo se je tej prošnji radovoljno odzvalo. Poslali so: Kr. vojaška realka v Mariboru 2918-40 K in nekaj obleke; Mestna trgovska šola v Celju 2103 K; Državna gimnazija v Ptuj 1610 K, obleke, in šolskih potrebščin; Učiteljske šol. sester v Mariboru 1600 K in šolskih potrebščin; Državno moško učiteljske v Mariboru 1569-80 K; Vinorejska in sadjarska šola v Mariboru 1000 K; Državna gimnazija v Celju 850 K; Učiteljstvo v Cerknici 738 K; Meščanska

šola v Krškem 240 K; Državna realka v Mariboru 225 K; Državna gimnazija v Mariboru 200 K;

Nabiralcem in darovalcem se v imenu koroške dece najvljudneje zahvaljuje odbor „Zveze ženskih društev na Koroškem“.

Naše prireditve.

Planinski ples v Borovljah.

Novoustanovljena podružnica Slovenskega planinskega društva Rož v Borovljah priredi dne 1. februarja t. l. ob 1/2 20. uri planinski ples.

Obleka: narodna, planinska ali promenadna.

Vojaška godba in petje.

Vsi prijatelji slovenskega Korotana so prirčno vabljeni.

Žitara vas. V nedeljo, dne 18. januarja t. l. se vrši v tukajšnjem „Društvenem domu“ ustanovni občni zbor kmetijske podružnice za Žitaro vas in okolico. Kot govornik pride raynatelj kmet. šole g. Sega. Začetek ob pol treh popoldne. K obilni udeležbi vabi vse kmete od blizu in daleč sklicatelj.

Za kratek čas.

Nemškutar iz Velikovca je bil pri kmetu v gostéh in se je najedel klobas in kruha. Gospodar mu je iz vljudnosti prigovarjal, naj si še odreže. Nemškutar pa se je zahvalil: „Na dank šen, pin šon gšnitent!“

Neki nemškutar iz Vober je prišel v Velikovec, da bi tu prodal svoje tele. Ponudil ga je mesarju z besedami: „I pin a kajble c' haus!“

Škofice ob Jezeru. V Škofičah ob Jezeru se snuje „Slovensko pevsko in izobraževalno društvo Edinost“. Tik ob meji, kjer se zdaj ogrožajo slovenski živeli in slovenske domačine pritepeni sovražniki Slovenstva in narodni odpadniki, ki se borijo proti materinemu jeziku in ga zaničujejo, kakor zaničujejo tudi vse narodno čuteče domačine. Njih misli, duh, čut, dejanja, vse je zastrupljeno po Judeževih groših, ki so jim prihajali in prihajajo še od zunaj. Bojijo se, da bi spoznali sami sebe, ker bi jim razum povedal, kako daleč so padli.

Obráčamo se z iskreno prošnjo na vse rodoljube, na vse zavode in društva širom Slovenije in Jugoslavije, da nam z materijelnimi sredstvi pridejo na pomoč, da se društvo postavi na trdni temelj in da doseže svoj namen. Huda in težka borba nas čaka, pa nočemo omagovati, ker trdno zaupamo na pomoč vsega slovenskega naroda. Vsa darila in prispevke sprejema: Josip Obilčnik, Škofiče ob Jezeru, pošta Loga vas, Koroško.

Razglas.

Z dnem 31. decembra 1919 se je opustil poštni urad Otok. Z dnem 1. januarja 1920 se je uvedlo pri kr. poštne uradu Ribnica ob Vrbskem jezeru dostavljanje poštne pošiljatev po selskem pismonošu v kraju Otok. Dostavljanje se vrši vsak dan.

Razglas.

Za mletev pšenice, rži, ječmena, koruze, ajde, oziroma za podelovanje ječmena in prosa sme mlinar zahtevati največ nastopne pristojbine: za 100 kg žita čiste teže 12 K z vodnim, 14 K s parnim obratom.

Mariborska eskomptna banka,

➔ **podružnica Velikovec,** ➔

Glavni trg št. 37.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
Dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.
Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.
Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje.
Eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
Blagajna je odprta od $1\frac{1}{2}$ 9.—12. in 15.—16. ure (3.—4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

➔ Primešaj krmi Mastin! ➔

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasička ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Ženitvena ponudba.

Čez 25 let stara, inteligentna gospodična, ki zna dobro šivati in razume vsa kmetijska dela ter ima primerno premoženje, se želi v svrhu ženitve seznaniti z večjim posestnikom ali uradnikom. Le resne ponudbe na upravnishstvo „Korošca“. Tajnost zjamčena!

ŠIVALNI STROJ

za črevljarje (Zylinder-Schuhmacher-Nähmaschine) Dürkopp, ki še prav dobro gre, prodaja poceni Franc Bajde v Lači vasi pri Pokrčah.

Občinski lov

krajevne občine Loče ob Baškem jezeru se odda na javni dražbi v najem za dobo petih let, t. j. za čas od dne 25. januarja 1920 do vštetega 24. januarja 1925. Javna dražba bo dne 25. januarja 1920 ob 10. uri v šolskih prostorih v Ločah ob Baškem jezeru na Koroškem. Sklicna cena je 5000 K.

Podpisanec naznanjam slavnemu občinstvu, da sem v Velikovec v Zgornji poštni ulici, in sicer v hiši g. Lasnika otvoril

mesarijo

ter se priporočam za obilen obisk.
S spoštovanjem

Karel Piliš,
mesar.

Oglas.

V Vetrinju se prodaja 400 kubičnih metrov smrekovih in borovih hlodov, zloženih na kupe v gozdu, pol ure od železniške postaje. Ponudbe do 15. januarja 1920 na upravo Lichtenstein v Rožeku, „Koroško“.

Konjsko žimo in ščetine

kupuje v vsaki množini in najbolje plačuje A. Mičej, ščetar, v Št. Vidu (Podjuna-Koroško).

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Ženitvena ponudba.

Vdova, šivilja, stara 30 let, z enim otrokom, se želi poročiti s poštenim delavcem. Samo resne ponudbe pod „Šivilja“ na upravnišstvo „Korošca“.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

➔ **kupi** ➔

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.